

[Aksel Larsen.]

om det er saa principielt rigtigt, at man godkender denne Overenskomst, men en tilsyneladende Gensidighed i Skattefrihed for dansk Kapital i U. S. A. og U. S. A.-Kapital i Danmark betyder selvfølgelig i Virkeligheden stort set ensidige Fordele for U. S. A., som fritages for Beskatning af de meget store Kapitalanlæg i Danmark, medens Danmark kun fritages for Beskatning af de meget beskedne danske Kapitalanlæg i U. S. A. Inden Rigsdagen træffer Beslutning, bør den have Oversigt over, hvor store Kapitaler der for Tiden er anbragt fra Danmark i U. S. A., og hvor store U. S. A. har anbragt i Danmark, og endvidere hvilke Afgifter der nu betales af Forfatterhonorarer, Patentafgifter og andre Afgifter, de saakaldte „royalties“, mellem de to Lande. Derudover bør man naturligvis tage Hensyn til, at netop de kommende Aar utvivlsomt vil vise stærkt stigende Aktivitet i Kapitalanbringelser fra U. S. A.s Side.

Uanset Forslagets reelle Skævheder er Gensidigheden ikke engang formelt opretholdt, idet Forslaget fra dansk Side omfatter alle Skatter, men fra U. S. A.s Side kun Statsskatterne, Forbundsskatterne. Argumentet om, at Enkeltstatsskatterne kun kan reguleres med Enkeltstaternes Samtykke, er muligvis rigtigt, men vi anser det ikke for udelukket, at Kongressen kan bestemme om dette, ligesaavel som Rigsdagen herhjemme kan bestemme om Kommuneskatterne. Argumentet om, at Enkeltstatsskatterne for Tiden kun er af mindre Vægt, kan vi ikke bedømme, uden at vi faar nogle nærmere Oplysninger, og for øvrigt kan de meget let ændres i den Periode, der kommer, uden at Danmark saa kan gøre noget derved, naar Danmark først har godkendt Overenskomsten.

En anden betydelig Skævhed i U. S. A.s Favør er den, at Kildeskatten i U. S. A. opretholdes i betydeligt Omfang, 15 pCt. er ikke saa ganske lidt, medens vi her i Danmark ikke har Kildeskat.

Som jeg allerede har antydnet, vil Forslaget virke saa meget mere uheldigt, som vi i den kommende 5 Aars Periode utvivlsomt vil blive udsat for en voldsom Ekspansion af U. S. A.-Kapital, og det gør os ogsaa betænkelige ved Forslaget.

Hvad Forslagets Enkeltheder angaar, har jeg nogle Bemærkninger.

Sproget er meget tungt og knudret. Det er aabenbart daarligt oversat efter en engelsk Originaltekst. Hele Teksten er typisk amerikansk Lovsprøg, hvilket gør den meget svær at forstaa og fortolke paa Dansk.

Overenskomstens Artikel II indeholder en Række Definitioner, som er upræcise og vanskelige at arbejde med. Desværre er Ordet „hjemmehørende“, som har en betydelig Interesse, ikke defineret. Overenskomstens Artikel III fritager alle Foretagender, som ikke har fast Driftssted, for Skat. Ifølge Artikel II falder Agenter, Agenturer, Lagerpladser, Indkøbscentraler af betydeligt Omfang ikke ind under det saakaldte faste Driftssted. Denne Uklarhed rummer en Mulighed for alle Omgaaelser. Artikel VI fritager al U. S. A.-Kapital i danske Aktier for Skat, men ikke omvendt. Artiklerne VI, VII og VIII bliver under de faktiske Forhold ensidigt i U. S. A.s Favør, og Artiklerne VII og VIII rummer en meget stor Fare for, at al U. S. A.-Kapital unddrager sig Skat, idet den væsentlige Del af Udbyttet af Amerikernes danske Virksomhed kan trækkes ud i Form af Renter af Gæld eller Licens-Afgifter, hvilket formindsker paagældende Virksomheds formelle Udbytte. Andre Artikler i Overenskomsten vil ikke forhindre en saadan Omgaaelse. Artikel XII tillader skattefri Spekulationsfortjeneste ved Køb og Salg af dansk fast Ejendom, Aktier, Obligationer o. s. v., naar blot vedkommende Spekulant har det, man kalder fast Driftssted i Danmark.

Nu er der talt af de foregaaende Ordførere om, at man maatte anbefale Forslaget, fordi det var en saa betydelig Lettelse for danske Statsborgere. Jeg har ikke noget imod, at man søger at skaffe dem denne Lettelse, naar det kan opnaas paa en for Danmark acceptabel Maade, ved at man anvender Princippet i Artikel XI, 1ste Stykke, paa alle Forslagets Omraader, altsaa ved at lægge det Princip til Grund, at Skat alene skal betales i det Land, hvor Indtægten oppebæres, i Stedet for det faktisk anvendte almindelige Hovedprincip, at Skatten alene skal betales, hvor Skatteyderen bor. Det omvendte er det mest rationelle, da det, Skatten betales for, i væsentlig Grad er Retsbeskyttelse, sociale Indretninger, Kommunikationsmidler o. s. v. i det Land, hvor Pengene tjenes.

Hvis man ikke kan opnaa en saadan Overenskomst, saa vil jeg anse det for mest hensigtsmæssigt, at man ikke godkender den her foreslaaede Overenskomst, men at Danmark for sine egne Borgeres Vedkommende søger at opnaa en Ordning ved en Bemyndigelse til Finansministeren og Kommunerne til i det Omfang, det findes rimeligt, at fritage danske Statsborgere for Skat til dansk Stat eller Kommune, naar de kan godtgøre at være skattepligtige eller at have